

og private *børnehave- og fritidspædagogseminarier*. Det er dog en betingelse, at seminarierne er *godkendt* af undervisningsministeren, at de er *selvejende institutioner* med vedtægter godkendt af undervisningsministeren og at de *følger de regler*, som fastsættes af undervisningsministeren *om driften, de økonomiske forhold og lønnings- og pensionsforholdene* for personalet m. v.

Det fremgår af § 1, stk. 2 — som indsattes under lovfor-
slagets behandling i folketinget — at ledere og lærere ved de af
loven omfattede seminarier som hidtil skal være medlemmer af
„Pensionskassen af 1925 for de private eksamensskoler“, med-
mindre det godtgøres, at de på anden måde er sikret passende
pension.

Efter § 3 overtager staten efter de samme regler udgifterne
ved en privat *øvelsesskole*, der er knyttet til et seminarium,
der uddanner lærere til folkeskolen. Det er dog en betingelse
herfor, at øvelsesskolen har *ledelse fælles* med seminariet og
kan *godkendes* som fast øvelsesskole.

Elevernes hjemstedskommune betaler en afgift pr. elev i
øvelsesskolen. Afgiften fastsættes af undervisningsministeren
svarende til en beregnet gennemsnitsudgift pr. elev i folke-
skolen.

Loven træder i kraft *den 1. april 1970* (§ 4).

Baggrunden for loven er ønsket om at søge gennemført en
vederlagsfri uddannelse på de private seminarier ved at lade staten
overtage udgifterne til de private seminariers drift og anlæg.

Undervisningsministeren bemærkede i sin fremsættelse bl. a., at
seminarierne fortsat ville være private, og at loven ikke — bortset
fra den nødvendige godkendelse af budgetter og regnskaber — ville
give baggrund for at ændre det idégrundlag eller de traditioner,
hvorpå flere af de private seminarier var opbygget.

Det ville ikke være muligt at lade loven træde i kraft før den
1. april 1970 under hensyn til det store arbejde med bl. a. for hvert
enkelt seminarium at foretage den nødvendige økonomiske opgørelse.

For at lette de lærerstuderende var ministeren imidlertid ind-
stillet på at søge forhøjet bevillingen til nedbringelse af studie-
afgifterne i tiden fra 1. august 1969 til 31. marts 1970.

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig behandling, idet alle
erkendte det urimelige i det hidtidige forhold, at der skulle betales
studieafgift ved de private seminarier, når der ikke var mulighed